

Korvissa soi hiljaisuuden laulu
kova rakastaja
rautaveneen perpuuta
murhemieli miesi halaa
kaadetussa metsss
vain yksininen korpinraato
joenpolven mutkan takaa
vene lipuu tuhto palaa

Kaupunkiko tss oli
vaiko hullun haavekuva
oikeasta elmst
merkitysten perijst
ist, idit, veljet, siskot
manan mailla koko sakki
itkuvirren nin huutaa
sieluparkaa palaamaan

Siis pannaan ksi kteen
sormet sormien lomahan
itketn ja lauletaan
rjytn ja rhinidn
alennusajan olentoja rivoja

Paloi talo meni maat
ja veri kaikkos poskipist
vale astui rinnan ahjoon
messun luki sahdin joi
perkeleit hornan kulki
ventorin tungoksessa
myytvn kaikki
koko elm ja iisyys